

ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ σου χέρι. Τώρα ὑποθέτω ὅτι ἤμπορείς νὰ εὕρῃς τὸ ἀριστερὸ μάτι τοῦ κρηνίου ἢ τὴν τρύπαν ὅπου ἦτο τὸ μάτι. Τὴν εὕρῃς;

— Τὴν εὕρῃς. Τί πρέπει τώρα νὰ κάμω;

— Πέρασε τὸν κάραβον ἀπὸ τὴν τρύπαν καὶ ἄφισε τὸν νὰ φθάσῃ κατὰ γῆς κρατῶν τὴν ἄκραν τοῦ κορδονίου.

— Τὸ ἔκκαμα, ἀρέντη. Πιστεῖω ὅτι βλέπεις τὸν κάραβον νὰ καταβαίνει.

Καθ' ὅλον τοῦτον τὸν διάλογον ὁ Δίας διέμενε ἀόρατος, μετ' ὀλίγον ὅμως ἐφάνη ὁ κάραβος εἰς τὴν ἄκραν τοῦ κορδονίου, λάμπων ὡς χρυσοῦ σφαῖρα ὑπὸ τὰς τελευταίας ἀκτῖνας τοῦ ὀσόντος ἡλίου. Ὅταν τὸ ἔντομον ἤγγισε τὴν γῆν παρὰ τοὺς πόδας μας, ὁ Λεγρὰν ἐκαθάρισε τὸ περὶ αὐτὸ ἔδαφος, κόψας διὰ τοῦ ὄρεπᾶνου τὰ χόρτα καὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ διέταξε τὸν Δία ν' ἀφίση τὸ κορδόνι καὶ νὰ καταβῇ. Εὐθὺς ἔπειτα ἐνέπηξε πασαλίσκον ἀκριβῶς εἰς τὸ μέρος ὅπου εἶχε πέσει ὁ κάραβος καὶ λαβὼν ἐκ τοῦ θυλακίου του γεωδαιτικὴν ταινίαν προσήλωσε τὴν ἄκραν εἰς τὸ πλησιέστερον τοῦ πασσάλου μέρος τοῦ κορμού καὶ ἔπειτα ἐξετύλιξεν αὐτὴν ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἣν ὦριζαν ὁ κορμὸς καὶ ὁ πάσσαλος, μέχρις ἀποστάσεως πεντήκοντα ποδῶν. Εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο ἐνέπηξε δεῦτερον πασσαλον, καὶ διαγράψας περὶ αὐτὸν κύκλον διαμέτρου τεσσάρων περίπου ποδῶν, ἔσπευσε νὰ λάβῃ ἓνα τῶν λίσγων καὶ ἤρχισε νὰ σκάπτῃ, προσκαλῶν τὸν Δία καὶ ἐμὲ νὰ τὸν μιμηθῶμεν.

Ἡ διασκέδασις ἐκείνη δὲν μὲ ἤρσκει διόλου, διότι ἤμην κατὰκοπος ἐκ τοῦ μακροῦ δρόμου καὶ εἶχεν ἤδη νυκτώσει. Ἐφοβούμενη ὅμως νὰ ταράξω διὰ τῆς ἀρνήμου τὴν ἄμετρον χαράν, ὑπὸ τῆς ὑποίας ἐφάνετο κατεχόμενος ὁ φίλος μου Λεγρὰν. Οὐδεμίαν μὲ ἀπέμενε ἤδη ἀμφιβολία ὅτι εἶχαν ταράξει τὸν ἐγκέφαλόν του οἱ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον κυκλοφοροῦντες δημῶδεις μῦθοι περὶ θησαυρῶν κωτωρυθέντων εἰς τὰ περίξ ὄσα ὑπὸ τῶν πειρατῶν. Πιθανώτατον δὲ ἦτον ὅτι κατὰ πολὺ συνετέλεσε πρὸς διασάλευσιν τῶν φρενῶν του

ἡ σύμπτωσις τῆς εὐρέσεως τοῦ κάραβου καὶ αὐτὴ ἴσως ἡ ἐπιμονὴ τοῦ μαύρου νὰ ἰσχυρίζεται ὅτι εἶναι ὀλόχρυσος. Ταῦτα σκεπτόμενος ἐξηκολούθουν νὰ σκάπτω ὅπως πείσω ὅσον τάχιστα τὸν φίλον μου πόσον ἦσαν μάταια τὰ ὄνειρά του.

Μετ' ὀλίγον ἐδέησε ν' ἀνάψωμεν τὰ φανάρια. Ὑπὸ τὸ κόκκινον αὐτῶν φῶς ὁ ὄμιλος ἡμῶν ἦτο ἀληθῶς γραφικώτατος. Ἄν δὲ συνέβαινε νὰ διαβῇ τις διὰ τῆς ἐρημίας ἐκείνης, θὰ εὕρισκε βεβαίως ὄχι μόνον παράδοξον ἀλλὰ καὶ κἄπως ὑποπτον τὴν εἰς τοιοῦτον τόπον καὶ κατὰ τοιαύτην ὄραν ἀνῶρυξιν λάκκου.

Τὴν ἐργασίαν μας ἐτάρατταν ἐξ ἀρχῆς αἱ ὑλακαὶ τοῦ Βόλφ, ὁ ὅποιος ἐφάνετο ἐπιτηρῶν μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος τὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ἤχηρότατον αὐτοῦ γαυγισμα ἦτο ὄχι μόνον ὀχληρὸν, ἀλλ' ἠδύνατο καὶ νὰ διεγείρῃ τὴν περιέργειαν τῶν καταφευγόντων ἐνίοτε εἰς τὰ περίξ ὄσα φαυλοβίων. Ἀπὸ τὴν ἀνησυχίαν ταύτην ἀπήλλαξεν ἡμᾶς ὁ Δίας, ὅστις μετὰ ματαίας ἐπιταγὰς σιωπῆς ἐπενόησε νὰ περιδέσῃ διὰ τῆς ζώνης του τὸ ἀπύλωτον στόμα τοῦ μολοσσῶ.

Μετὰ δίωρον σκάψιμον εἶχαμεν φθάσει εἰς βάθος πέντε περίπου ποδῶν χωρὶς ν' ἀνακάλυψωμεν οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἔχνος θησαυροῦ. Ἡ τελεία ἐξάντλησις τῶν δυνάμεών μας ἠνάγκασεν ἡμᾶς νὰ διακοψώμεν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς τὴν ἐργασίαν. Ὁ Λεγρὰν ἐφάνετο κατεχόμενος ὑπὸ μεγάλης ἀπορίας καὶ ἀμηχανίας. Μετ' ὀλίγον ὅμως ἀπέμαξε τὸ κἀθίδρον μέτωπόν του ἀνέλαβε τὸν λίσγον καὶ ἤρχισαμεν πάλιν νὰ σκάπτωμεν. Ἡ περιφέρεια τοῦ λάκκου ἦτο ἤδη πολὺ εὐρυτέρα τῆς ἀρχικῶς χαραχθείσης, τὸ δὲ βάθος του ἑπτὰ περίπου ποδῶν καὶ τίποτε δὲν ἐφάνετο. Ὁ Λεγρὰν ἀπεφάσισεν ἐπὶ τέλους νὰ ἐξέλθῃ καὶ νὰ ἐνδυθῇ τὸ φόρεμά του, τὸ ὅποιον εἶχεν ἀποθήσει παρὰ τὸ χεῖλος τῆς ἀνασκαφῆς. Ἡ κατῆφεια καὶ ἡ ἀπελπισία του ἦτο τοσαύτη ὥστε τὸν ἐλυπούμην ἐξ ὅλης καρδίας. Ὁ Δίας ὑπακούων εἰς νεῦμα τοῦ κυρίου του ἐφορτώθη καὶ πάλιν τοὺς λίσγους καὶ ἠκολούθησεν ἡμᾶς μετὰ τοῦ σκύλου, τοῦ ὁποίου ἔλυσε τὸ στόμα. Μόλις ὅμως εἶχαμεν προχωρήσει δέκα βήματα ὁ Λεγρὰν ἐσταμάτησε ὡς ὑπὸ τὸ κράτος αἰφνιδίως ἐμπνεύσεως, ἐξεστόμισε φρικώδη βλασφημίαν καὶ ἤρπασε ἀπὸ τὸν τράχηλον τὸν Δία, ὡς διὰ νὰ τὸν πνίξῃ, ἐρωτῶν αὐτὸν διὰ φωνῆς τραυλιζούσης ἐκ τῆς ἀγανακτήσεως.

— Ἀχρεῖτε, παληράρη, ἀποκρίσου με ἀμέσως καὶ καθαρά: ποῖον εἶναι τὸ ἀριστερόν σου μάτι;

— Λυπήσου με, ἀρέντη. Δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ ἀριστερόν μου μάτι;

Ταῦτα λέγων ὁ Δίας, ὁ ὅποιος εἶχε γονατίσει, ἐδεῖξε τὸν δεξιὸν του ὀφθαλμὸν καὶ εὐθὺς ἔπειτα ἐκάλυψεν αὐτὸν μὲ τὴν χεῖρα, ὡς φοβούμενος μὴ ὁ αἰθέντης του τὸν ἔξερξῶσῃ. [Ἔπεται συνέχεια]

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἐγκλήματα δι' ὑπνωτισμοῦ.

Εἶνε περίεργος σύμπτωσις ἐν σχέσει πρὸς τὰ Κζύνσκεια ὅτι ἐν Ἀμερικῇ γίνεται κατ' αὐτὰς πολὺς λόγος περὶ δύο ποινητῶν ὑποθέσεων, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ὁποίων καὶ ἐκεῖ διὰ πρώτην φοράν ὁ ὑπνωτισμὸς θ' ἀπασχολῆσῃ τὰ δικαστήρια. Τὰ φύλλα τῆς Νέας Ἰόρκης γράφουσι περὶ τούτων. Κυρία τις, ἐκεῖ ἐγκατεστημένη, ἐδηλητηρίασεν ἓνα τῶν γνωστῶν αὐτῆς κυρίων. Ἡ κυρία διίσχυρίζεται ὅτι ὑπνωτίσθη ὑπὸ τοῦ συζύγου αὐτῆς καὶ ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ διέπραξε τὸ κακούργημα· λέγει ὅτι ὁ σύζυγος αὐτῆς ἀπέδλεπε εἰς τὸ ἐκ τῆς ἀσφαλείας τῆς ζωῆς τοῦ φονευθέντος κέρδος. — Ἡ δευτέρα περίπτωση εἶνε ἐν Eau-Claire, τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ ὁμώνυμου κομητᾶτου ἐν τῇ πολιτείᾳ Wisconsin. Ἐκεῖ συνελήφθησαν δύο νεάνιδες, ἕνεκα ἐγγλήματος ὅπερ λέγουσιν ὅτι διέπραξαν ἐν καταστάσει ὑπνωτισμοῦ, εἰς ἣν ἐτέθησαν ὑπὸ τινος ἱατροῦ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ἀμφότεροι οἱ ἄνδρες συνελήφθησαν ἕνεκα τούτου. Τὰ περιστατικὰ ταῦτα ἀπασχολοῦσι πολὺ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ὑποκινοῦσι τοὺς σπουδαίους Ἀμερικανοὺς ἐπιστήμονας εἰς ἀποφάνσεις ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ ὑπνωτισμοῦ.

Τάχιζται διδηροδρομικὰ ἀτμουμηχαναί.

Ὑπὸ τῆς ἐταιρίας τῶν σιδηροδρόμων τῆς Πενσυλβανίας, κατεσκευάσθησαν, καθὼς γράφουσι ἐκ Louisville, μηχαναὶ αἰτίνες διατρέχουσι 100 ἀγγλικὰ μίλια ἤτοι 161 χιλιόμετρα καθ' ὄραν. Ὁ καλούμενος «Congressional-Limited» συρμὸς ὅστις συγκοινωνεῖ μεταξὺ Νέας Ἰόρκης καὶ Βασιγτωνῶς καὶ ἔλκεται ὑπὸ τοιαύτης μηχανῆς, διατρέχει τὸ διάστημα τοῦτο, ὅπερ περιλαμβάνει 228 μίλια, εἰς 2 ὥρας καὶ 3/4. Ἀκόμη πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐχρειάζετό τις διὰ τὸ ταξίδιον τοῦτο 8 ὥρας. Ἀπὸ τὴν Νέαν Ἰόρκην μέχρι Πιτσβούργου καὶ Σικάγου — διαστήματα 445 καὶ 913 μιλίων — θὰ χρειάζεται τις, μόλις ἡ ἐταιρία εἰσάξῃ τὰς μηχανὰς ταύτας εἰς ὅλας τὰς γραμμάς, 8-9 καὶ 16-17 ὥρας. Ὡς ἀντίστοιχον τοῦτου πρόκειται νῦν ἐν Φιλαδέλφειᾳ νὰ κατασκευασθῶσι πλοῖα, ἅτινα νὰ φθάνωσιν ἀπὸ τὴν Νέαν Ἰόρκην εἰς Ἀγγλίαν εἰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμίσειαν.

P*

Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, Ἐπιστημονικά, Εἰδήσεις.

Ἡ Δνὶς Αἰκατερίνη Βερώνη, ἡ διακεκριμένη ἑλληνὶς πρωταγωνίστρια, ἀπῆλθεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου ἔδοξε σερῶν παραστάσεων μετ' ἐξτάκτου ἐπιτυχίας, διευθυνομένη εἰς Παρισίους. Ἡ Δνὶς Βερώνη προτίθεται νὰ παρακολουθήσῃ τὰς παραστάσεις τῶν καλλίστων θεάτρων τῆς γαλλικῆς πρω-

τευούσης, προς τὸν σκοπὸν δὲ τούτων θὰ μείνῃ ἐκεῖ ὅσον δυνατῆς περισσώτερον χρόνον. Φαντάζεται τις πόσον θὰ ὠφελήσῃ τὴν ἑλληνίδα ἡθοποιὸν ἢ σπουδῆ των ζώτων προτύπων τὰ ὅποια παρέχουν οἱ μεγάλοι τῆς σκηνῆς καλλιτέχναι καὶ πόσον πολυτίμος θάποθῃ ἐπανεργημένη εἴῃ Ἑλλάδα διὰ τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον, τὸ ὅποιον ἀπὸ τούδε τὴν θεωρεῖ ὡς ἓνα τῶν πολυτιμωτέρων αὐτοῦ παραγόντων.

Ο κ. Μιχαὴλ Μητσάκης ἐκδίδει προσεγῶς εἰς ἴδιον τεύχος τὴν ἐν τῷ «Ἄστει» δημοσιευθεῖσαν ποιητικὴν καὶ φιλολογικὴν αὐτοῦ μελέτην ὑπὸ τὸν τίτλον Δίγνα Ἀόγρια. Τὸ τεύχος θὰ περιλάβῃ καὶ τὴν συνέχαιαν τῆς μελέτης ταύτης, περὶ τῆς ὁποίας τόσος ἔγινε λόγος.

Ὁνωμένως θιάσος Ταβουλάρη-Ἀλεξιάδου-Ἀρνωτάκη ἤρρισε τὰς προαγγελθείσας αὐτοῦ παραστάσεις εἰς τὸ νέον Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς. Μέχρι τοῦδε παρεστάθησαν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἡ «Μαρία Δοξαπατρή», τοῦ κ. Βερναρδάκη καὶ ἡ «Νίκη τοῦ Λεωνίδα» τοῦ κ. Ἀννίνου.

Κατὰ τὴν προσεχῆ θερινὴν θεατρικὴν περιόδον ὁ Κθιάσος Παντοπούλου, κάλλιστα κατηρτισμένος, θὰ δώσῃ παραστάσεις παλαιῶν καὶ νέων κωμειδολιῶν εἰς τὸ θέατρον Ζάππειον. Ἔινε πιθανὸν ὅτι ἄλλον ἑλληνικὸν θιάσον δὲν θὰ ἔχωμεν τὸ θέρος ἐν Ἀθήναις.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικὸς Σύλλογος Ἀγγέλλει ὅτι, οὐδενὸς ἔργου ὑποβληθέντος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὸν Βουτυναῖον Διαγωνισμὸν πρὸς συγγραφήν Ὀδηγοῦ τῆς πρώτης Παίδεύσεως ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὁ ἀγὼν παρατείνεται εἰς τὸ ἐπιόν. Τὰ χειρόγραφα εἶνε δεκτὰ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1895, τὸ ἄριστον δ' ἐξ αὐτῶν θὰ τύχῃ χρηματικὸ ἔθλον φρ. 2,500. Τὸ εἰδικὸν πρόγραμμα τοῦ διαγωνισμοῦ πέμπεται δωρεάν εἰς πάντα αἰτούντα· ἀπευθυντέον πρὸς τὸν κ. Χρ. Γ. Πανταζίδην, γενικὸν γραμματέα τοῦ Συλλόγου, εἰς Σταυροδρόμιον.

Ἐπανήλθεν ἐξ Αἰγύπτου ὁ κ. Τιμολέων Φιλήμων, Ἐκμοιστῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Γ. Ἀβέρωφ πρὸς τὴν Α. Β. Ὑ. τοῦ Διαδόχου, δι' ἧς ὁ ἔθνικὸς εὐεργέτης βεβαίωσι τὴν ἐκ 500,000 φρ. δωρεάν του ὑπὲρ τῆς ἀναμαρμαρώσεως τοῦ ἀρχαίου Σταδίου.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Βασιλέως ἐωρτάσθη ἐν Ἀθήναις διὰ τῆς συνήθους δοξολογίας. Ἡ Β. Οἰκογένεια ἀπουσίαζεν.

Ἐπανήλθεν ἐκ Παρισίου ὁ κ. Δ. Βικέλας, πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων διεθνούς Ἐπιτροπῆς. Τελευταῖον εἶχεν ὁμιλήσῃ ἐν Παρισίῳ, κατὰ τὴν μηνιαίαν συνεδρίαν τοῦ Συνδέσμου τῶν ἑλλήνων σπουδαστῶν, περὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων. Τὸν λόγον τούτον τοῦ διαπρεποῦς ἡμῶν συνεργάτου θὰ δημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον εἰς τὸ προσεχὲς φυλλάδιον.

Τὰ ἀνησιώτικα γράμματα τοῦ κ. Ψυχάρη, τὰ δημοσιευθέντα ἄλλοτε εἰς τὸ Ἄστυ καὶ μετὰ τὸσου ἐνδιαφέροντος ἀναγνωσθέντα, ἐκδίδονται προσεγῶς ἐν Παρισίῳ, γαλλιστὶ μεταφρασμένα ὑπὸ τοῦ ἴδιου, εἰς τόμον ἐπιγραφόμενον «Autour de la Grèce». Νέα ἔργα τοῦ κ. Ψυχάρη θὰ δημοσιεύσῃ λίαν προσεγῶς ἡ «Εἰκονογραφημένη Ἔστια».

Ἐξεδόθη τὸ 6' τεύχος τοῦ Δ' τόμου τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐν Ἐμονάχῳ καθηγητοῦ κ. Κρομβάχερ διευθυνομένου περιοδικοῦ Βυζαντιακοῦ Δελτίου, ἐκδιδόμενου ἐν Λειψίᾳ παρὰ Τόυδνερ. Ἐκαστον τεύχος τοῦ σπουδαίου τούτου διὰ τὴν Βυζαντιολογίαν περιοδικοῦ συγκρίεται ἐκ τριῶν μερῶν, ὧν τὸ μὲν πρῶτον περιεχεῖ πρωτοτύπους πραγματείας σοφῶν τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς, τὸ δεύτερον δὲ κρίσεις περὶ πάντων τῶν εἰς τὴν Βυζαντιολογίαν ἀναφερομένων νεωστὶ ἐκαστοτε ἐκδιδόμενων συγγραμμάτων καὶ τὸ τρίτον ποικίλας βιβλιογραφικὰς σημειώσεις καὶ ἄλλας ἀνακωινώσεις. Καὶ τὸ παρὸν τεύχος παρέχει μέγα πῶσον τοιαύτης ὕλης. Ὅτι ὁμοίως ἰδίως ἐκπλήττει τὸν προχέρον φυλλομετροῦντα τὸ περιοδικὸν ἀναγνώστην εἰς τὸ πλῆθος τῶν ποικίλων μεγαλειτέρων ἢ μικροτέρων συγγραμμάτων, πραγματειῶν, μελετῶν ἢ διατριβῶν, ἅτινα σοφοὶ καὶ λόγοι ἐν τῇ Δύσει ἰδίως, ἐν μέρει δὲ καὶ ἐν Ρωσίᾳ ὁλονὲν ἐκδίδουσι πρὸς διαφώτισιν τοῦ χλιετοῦς βίου τοῦ βυζαντιανοῦ κράτους. Ἡ κριτικὴ καὶ ἐρμηνεύει τῶν συγγραμμάτων τοῦ Βυζαντίου, αἱ ἱστορικαὶ καὶ αἱ περὶ τῆς τέχνης, νομοθεσίας, ἐκκλησίας τῶν Βυζαντινῶν μελέται ἔχουσι πλείστους τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν νῦν ἐν τῇ Δύσει. Τὴν κοινὴν δὲ καὶ πᾶσιν εὐπρόσδοτον βιβλιοθήκην τῶν ὁλονῶν πολλαπλασιαζομένων τούτων μελετῶν ἀποτελεῖ τὸ Βυζαντιανὸν Δελτίον. Δι' αὐτοῦ

συγκοινωνοῦσι σήμερον οἱ πανταχοῦ τῆς Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς Βυζαντινολόγοι, τοῦτο δὲ καὶ πολλαχῶς τὰς μελέτας αὐτῶν προάγει καὶ υποστηρίζει. Ἡδὴ ἡ τριετής θαυμαστὴ ἀληθῶς πορεία ἦν τὸ περιοδικὸν διήγους, δεικνύει τὴν καταπληκτικὴν τῶν βυζαντιανῶν μελετῶν καὶ ἐρευνῶν πρῶτον τὸ πλῆθος ὁμοίως τῶν περὶ αὐτὴν ἀσχολουμένων σοφῶν τῆς Δύσεως ὑπὸσχέται πολὺ πλουσιωτέραν τὴν συγκομιδὴν ἐν τῷ μέλλοντι. Καὶ ἴσως μετ' οὐ πολὺ θὰ ἴδωμεν ἐπισημομένην τὴν προσπάθειαν τῶν Βυζαντινολόγων διὰ συγγραφῶν τοιαύτης θεμελιώδους σπουδαιότητος καὶ ἀξίας, ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἀπιστεῦτος κόπος ἀπαιτήσασα ἀλλὰ καὶ θαυμασίως ἐπιτυχούσα Βυζαντιανὰ καὶ γραμματολογία τοῦ κ. Κρομβάχερ, ἥτις ἀπέτελεσε τὴν πρώτην στερεάν καὶ μεγαλοπροσπῆ βᾶσιν ἐν τῇ σειρά τῶν ἔκτοτε ἀδιαλείπτως πολλαπλασιαζομένων βυζαντιανῶν μελετῶν. Σ.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

Θεόδωρος Π. Δηλιγιάννης. Κατὰ χρονογραφικὸν καθήκον δημοσιεύωμεν σήμερον τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Δηλιγιάννη τὸν ὅποιον αἱ ἐκλογαὶ τῆς 16ης Ἀπριλίου ἐκάλεσαν καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν. Ἐκ τῶν συγχρόνων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος ἐδημοσιεύθησαν ἄλλοτε εἰς τὴν «Εἰκονογραφημένην Ἔστιαν» αἱ εἰκόνες τῶν κ. κ. Χ. Τρικούπη, Κ. Κωνσταντοπούλου καὶ Δ. Ράλλη. Σκοπεύομεν νὰ συνεχίσωμεν τὴν ἀδοξον ταύτην πινακοθήκην, διὰ νὰ γνωρίσωσιν οἱ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ κυρίως ἀναγνώσταί μας τὰς μορφὰς ὅλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι, πολὺ ἢ ὀλίγον, ὡς αὐτοῦργοι ἢ ὡς συνεργοὶ, ἐδημιούργησαν τὴν παρούσαν τῆς πατρίδος κατάστασιν. Μόνον τὰς εἰκόνας ἐκείνων, οἱ ὅποιοι, ἐπὶ ἄλλων βᾶσεων πολιτευόμενοι, θὰ βελτιώσωσιν τὴν κατάστασιν αὐτήν, δὲν θὰ δυναθῶμεν ἀκόμη, δυστυχῶς, νὰ δημοσιεύσωμεν. Τοὺς ἀγνοεῖ ὁ κόσμος, τοὺς ἀγνοοῦμεν καὶ ἡμεῖς. Ἄλλ' ἅς ἐλπίσωμεν ὅτι ὅσον ἀγνωστοὶ καὶ ἂν εἶνε, εἰς αὐτοὺς ἀνήκει τὸ μέλλον, τὸ ὅποιον φανταζόμεθα κρεῖττον.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Β'

(Ἴδε προηγούμενον φύλλον).

- 21. — Ποία λέξις ἑλληνικῆ ἔχει πέντε α χωρίς κανέν ἄλλο φωνῆεν. Καὶ ποία ἄλλη ἔχει ἔξ γράμματα, ἔξ ὧν τὰ πέντε φωνῆεντα.
22. — Τί θὰ κερδίσης, ἂν ἀναγραμματίσης ἐν δένδρον.
α. . β
23. —
γ. . δ

Εἶμαι κάτοχος τοῦ τετραγώνου τούτου κήπου, εὐρισκομένου ἐντὸς τοῦ ἀγροῦ τοῦ γείτονός μου. Ζητῶ παρ' αὐτοῦ νὰ μοι πωλήσῃ μέρος γῆς τοσοῦτον, ὥστε ἡ ἐπιφάνεια τοῦ κήπου μου νὰ διπλασιασθῇ ἀκριβῶς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ μὴ χάσῃ τὴν τετραγωνικὴν τῆς μορφῆν. Ὁ γείτων μου δέχεται, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι, τὰ τέσσαρα δένδρα α, β, γ, δ, φυτευμένα εἰς τὸν ἀγρὸν του παρὰ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ κήπου μου, δὲν θὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ πωληθησόμενον τεμάχιον. Πῶς δὲ συμβιβασθῶσιν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὅροι;
24. — ΩΣ το ἐς τὴν 1 καὶ ροδ' ὄθεν.
25. — Παν (Τὸ ἥμισυ μίᾶς λέξεως, τῆς ὁποίας ζητεῖται καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος).
Παρόραμα: Ἐκ τοῦ ὕψ. 15 ἐπιπέδου (φυλ. 16) παρελήφθη ἐν τ. (Ἔπεται συνέχεια)

Πρὸς τινὰς ἐφημερίδας τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ ἰδίως τοῦ Ἐξωτερικοῦ, αἱ ὁποῖαι ὄχι μόνον δὲν ἔχουν ποτὲ τὴν καλῶσύνην νὰγγέλλου τὰ περιεχόμενα τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἔστιας» ἢ νὰ λαμβάνουν ἐπ' ἀνταλλαγῆ, ὅπως λίαν εὐγενῶς κάμνουν ἄλλαι, ἐφ' ᾗ τὰς εὐχαριστοῦμεν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀποσποῦν, ἀναδημοσιεύουσι αὐτοῖς ἄνευ μνείας τῆς πηγῆς ἐξ ἧς τὰ ἀρῶνται, δηλοῦμεν ὅτι θὰ διακόψωμεν τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου μας, ἂν ἐξακολουθήσῃ ἡ ἥκιστα ἀβρόφρων καὶ δικαία αὐτῆ ἐκ μέρους συναδέλφων διαγωγῆ.

κ. Ἀθ. Ἐπ. Στενημαχόν. Ἐλήφθησαν ἐγκαίρως. Ἀποδείξεις σὰς ἐστάλησαν, καθὼς καὶ δευτέρων. — κ. Σ. Μ. Μεσολόγγιον. Σύμφωνοι Πῶς εἶχате λοιπὸν τὴν ἀξίωσιν νὰ δημοσιεύσωμεν πρᾶγμα ποῦ δὲν ἦτο διὰ τὴν ἀντιλήψιν μας; Πταίετε μόνον σεῖς ποῦ τὸ ὑπεβάλατε εἰς τοιοῦτον κριτήριον — κ. Ι. Δ. Ο. Ἐν τᾷ ὅθ. Ἐλήφθησαν καὶ τὰ νέα. Δι' αὐτὸ ἴσα-ἴσα ἐθέσαμεν σχετικῶς μεγάλην ἀμοιβήν, διὰ νὰ μας στέλλουν πολλὰ καὶ νὰ ἐκλέγωμεν τὰ καλλίτερα. Δυστυχῶς πολλοὶ ἔχουν τὴν ἀναίδειαν νὰ μας στέλλουν ὡς ἰδιὰ τῶν ἑξαδημοσιευμένων. — Καλυβίτην, Κέρκυραν. Πρὸ τῆς ἐπιστολῆς σας, ἔχομεν ἀνακαλύψει τὸ μυστικὸν διὰ τοῦ... γραφικοῦ χαρακτήρος. Προσεγῶς λοιπὸν. — Λεωνίδα, Ἐν τᾷ ὅθ. Δέν μας ἔφανε καλὸν πρὸς δημοσίευσιν τὸ διηγήμα σας, μολονότι δὲν εἶνε ἐντελῶς ἀνάξιον προσοχῆς. Τὸ δεύτερον, ἐλπίζομεν, θὰ εἶνε πολὺ καλλίτερον. Ὡς πρὸς τὴν ἐπιστολήν σας, τί νὰ σας εἴπωμεν; Μήπως τὸ συμφέρον μας δὲν εἶνε νὰ μας στέλλουν ὅσα τὸ δυνατόν καλλίτερα πρᾶγματα; — κ. Χ. Δ. Α. Ἐν τᾷ ὅθ. Ἐλήφθησαν, θὰ ἐκλέξωμεν. — κ. Τ. Ν. Κ. Δημητσάναν. Σὰς γράφομεν ἰδιαιτέρως. — κ. Ι. Μ. Κ. ἀλάμας. Ἐλήφθησαν. — κ. Γ. Τ. Οἶκ. Ἐν τᾷ ὅθ. Ἐλήφθησαν. Ὠραϊότατα. — Περσέα. Κάτρον. Ἐγετε αἰσθρῶν τοῦ καλοῦ, ἀλλ' ἀδυνατεῖτε ἀκόμη νὰ το ἀποτυπώσετε. Τὸ δεύτερον εἶνε τὸ καλλίτερον. — Βαρμπτ, Μεσολόγγιον. Οἱ στίχοι πολὺ μέτρον τὰ ἄλλα καλά. — κ. Κ. Π. Αἴγιον. Πολὺ πρωτότυπα, εὐγῆ σας. — κ. Γ. Δ. Α. Αἰδωρὶκίον. Αἱ ἐντυπώσεις ζωηραὶ, ἀλλ' ἡ γλώσσα σαλάτα, ποῦ δὲν τρώγεται. — Τακτικὸν Ἀναγνώστην. Πάτρας. Οὐτε κληροδοτήμα ὑπάρχει, οὔτε Διαγωνισμὸς γίνεται. Νομίζομεν ὅμως ὅτι τὸ Κατάστημα εἴμπορεῖ νὰ στείλῃ ἐκτάκτως εἰς τὴν Εὐρώπην κανένα ἀπὸ τοὺς διακεκριμένους μαθητάς. — Μ. Γ. Ἐν τᾷ ὅθ. Πολὺ ἰδιωτικὸν τὸ σταλέν. Θὰ δημοσιεύθῃ μόνον τὸ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ρέμβη.

Η ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗ
BINE TO ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΧΕΙΡΩΝ

Τὸ καλλίτερον ποτόν, ἀνώτερον καὶ τῆς Βενεδικτινῆς ἀκόμην, εἶνε ἡ
FEUILLANTINE
τὴν ὁποίαν εὐρίσκετε εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Γεωργίου Ι. Κορνάρου, ὁδὸς Αἰόλου παρὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ
Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ ΚΑΙ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ
EN ΑΘΗΝΑΙΣ 1895—881.